

РЕШЕНИЕ

№ 3752

гр. Варна, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова
като разгледа докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело № 20223110103558 по описа за 2022 година

Производството е по реда на гл. „XVIII-та” вр. гл. „XIII-та” ГПК.

Образувано е въз основа на искова молба подадена от „М.“ ****, с адрес: обл. В., гр. А., м-т Ч. ПИ****, с която се претендира да бъде осъдено *** „Л. и.“ *** ЕИК **** със седалище: гр. С., р. С., ***. „С. ш.“ No **** да му заплати сумата от **6325,60 лева**, представляваща обезщетение за нанесени на лек автомобил ***** с ДК №**** имуществени вреди изразяващи се в унищожени или повредени задна долна броня; броня ляво разширение; задна броня; заден капак; напречна гредка задна броня; ср.държач зад.броня; задна престилка к-т; зад. л.вентилация; нос. лам.задна лява светлина; заден ляв подкалник; зад. ламарина под; зад. л. пластмасов подкалник; заден ляв калник; постелка багажник, в резултат на пътнотранспортно произшествие, причинено виновно от водача на лек автомобил ***** с ДК № *****, застрахован при ответника по застраховка „****“ с полица *****, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022г. до окончателното изплащане на сумата и сумата от **356,66 лева** представляваща обезщетение за забавено плащане за периода от 30.08.2021г. до 21.03.2022г., както и направените по делото съдебно-деловодни разноски.

В исковата молба са изложени следните обстоятелства, на които се основават претендираните права: Ищцовото дружество било отдало под наем лек автомобил *****с ДК № *****, с договор № ***** от 23.06.2021г. на Р. Х., ***** На 28.06.2021г., в 16,55 ч., в С. на кръстовището с **. Н. М. и ул. Д., управляваният от Р. Х. С**** с ДК № ***** бил блъснат отзад от лек автомобил ***** с ДК № ***** управляван от Г. А. Водачът на ***** не оспорил вината си за инцидента, щетите били само по двата автомобила, поради което водачите попълнили двустранен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „б“ от ЗДвП, в който като виновен бил посочен Г. А. Автомобилът на Г. А. бил застрахован в ответното дружество по застраховка гражданска отговорност на автомобилистите със застрахователна полица *****

Ищцовото дружество предявило претенция за обезщетение на причинените имуществени вреди по притежавания от тях лек автомобил към ***** на 02.07.2021г.,

като била заведена щета №*****. Направен бил опис на представените документи, към т.1 било отбелязано, че „М.“ **** допълнително ще представят оферта за ремонта, банкова сметка и фактура. Бил извършен първоначален оглед на щетите – задна долна броня и броня, ляво разширение и капак. На 12.07.2021г. бил извършен втори оглед. Засегнати били задна броня, заден капак, заден ляв калник и подкалник, задна лява светлина и елементи около и под тях. Някой от частите следвало да бъдат върнати след подмяната им, което било сторено на 09.09.2021г. На 29.07.2021г. ищецът представил на ***** два броя проформа фактури, след което автомобилът бил отремонтиран в сервиз на „С*****“. За извършения ремонт била издадена фактура 270305/31.08.2021г. на стойност 6325,60 лева с ДДС. Същата била предоставена на ответното дружество. С Писмо изх. №7736 30.08.2021г., ***** отказало изплащане на обезщетение на ищеца. Последвал и втори отказ. Ищецът счита, че отказът е неоснователен. Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК, от редовно уведомления ответник е депозиран отговор, с който оспорва иска изцяло по основание и размер. Не оспорва наличието на валидна застраховка ГО по отношение на автомобила, управляван от Г. А. Счита, че не е доказано възникването на отговорността на **** и правото на ищеца да получи обезщетение в претендираните размери. Не са доказани елементите за осъществяване на фактическия състав, противоправното и виновно поведение на водача на лек автомобил ***** с ДК №***** в процесното ПТП, ангажиращи деликтната му отговорност и отговорността на застрахователя. Не бил установен безспорно механизмът на ПТП. В случай, че бъде установено деликтно поведение от страна на Г. А., ответникът възразява за принос за настъпване на вредоносния резултат от водача на лек автомобил ***** с ДК № *****. Оспорва посочената от ищеца стойност на уврежданията. Сочи, че същата не е съобразена със средните пазарни цени за отстраняване на настъпилите вреди към момента на събитието, като не е съобразено производството на автомобила, степента на експлоатация и амортизацията му. Възразява срещу размера на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение. Претендират се разноски.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна, следното:

От писмените доказателства – копия на: свидетелство за регистрация на лек автомобил ***** с ДК № ***** от дата 29.03.2021г.; договор за наем на автомобил между „М.“ ***** и Р. Х.; двустранен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие от 28.06.2021г., опис-заключения по щета № 1000-5000-21- 000314/02.07.2021г. и №1000-5000-21-000314/19.07.2021г., опис на документи по щета № 1000-5000-21-000314/1 от 02.07.2021г., проформа фактури № 0000007090/20.07.2021г. и № 0000007103/23.07.2021г. по поръчка № 155405, фактура № 0000270305/31.08.2021г. по поръчка № 155405 с платежно нареждане; писма с изх.№ 7736/30.08.2021г. и с изх.№ 588/27.01.2022г. на ***** ***до „М.“ ****, 7 бр. цветни снимки, се установява, че: На 23.06.2021г. между „М.“ **** като наемодател и Р. Х. като наемател бил сключен договор № **** за наем относно лек автомобил ***** с ДК № ***** собственост на наемодателя със срок от 23.06.2021г. до 30.06.2021г. Г. А. и Р. Х. като участници в ПТП съставили двустранен констативен протокол по образец, според който на 28.06.2021г. в 16,55ч. в гр. С. на кръстовището на бул. „Н. М.“ и ул. „Д.“, управляваният от Р. Х. л.а. „С.“ с ДК № ***** бил блъснат отзад от лек автомобил ***** с ДК № ***** , управляван от Г. А. На 02.07.2021г. заявило претенция към ***** ** за обезщетение на причинените имуществени вреди по л.а. **** с ДК № ***** , по която била заведена щета №1000-500-21-000314. От служител на застрахователя бил извършен първоначален оглед на щетите – задна долна броня и броня, ляво разширение и капак. На 12.07.2021г. бил извършен втори оглед с посочени увредени детайли- задна броня, заден капак, заден ляв калник и подкалник, задна лява светлина и елементи около и под тях. За извършен ремонт в сервиз на „С*****“ на 31.08.2021г. била издадена фактура с получател „М*****“ на стойност 6325,60 лева с ДДС, която била заплатена по банков път от получателя и представена на застрахователя. На 30.08.2021г. и 27.01.2022г. ***** отказало писмено изплащане на обезщетение по така заведената щета.

От заключението на вещото лице по приетата съдебно-техническа експертиза, се установява, че механизмът на настъпване на ПТП описан в съставения двустранен констативен протокол – пряк контакт между две МПС движещи се в една посока, при което

задното застига и удря спрялото пред него, отговаря като причина за установените от застрахователя увреждания по автомобила - долна броня; броня ляво разширение; задна броня; заден капак; напречна греда задна броня; ср.държач зад.броня; задна престилка к-т; зад. л.вентилация; нос. лам.задна лява светлина; заден ляв подкалник; зад. ламарина под; зад. л. пластмасов подкалник; заден ляв калник; постелка багажник. Поради липсата на подходяща дистанция е нямало време за реакция на водача в автомобила отзад, когато предният е намалил или е спрял. Скоростта на автомобилите предвид уврежданията е била много ниска около 5 км/ч. Цената на необходимите труд и материали за възстановяване на увредената вещ в състояние годно да бъде ползвана по предназначение, по пазарни цени определени към момента на щетата, е лв.

Въз основа на така установените факти, Варненският районен съд, като съобрази приложимия закон, приема от правна страна следното:

Предявеният осъдителен иск е с правно основание чл. 432 ал. 1 от КЗ вр. чл. 45 ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на сега чл. 432 ал. 1 от КЗ /в сила от 01.01.2016г./, аналогична на чл. 226, ал.1 от КЗ /отм./, увреденото лице може да предяви пряк иск срещу застрахователя по застраховка "*****Т", който сключвайки я се е задължил да покрие отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на застрахования, като застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице за възстановяването им. От това следва, че рискът при застраховката "*****" включва не само опасността от възникване на санкционното задължение за поправяне на вредите, причинени от виновно и противоправно деяние в нейния деликтен смисъл - чл. 45 и чл. 52 ЗЗД, но и от безвиновните задължения по чл. 46 ал. 2, чл. 49 и чл. 50 ЗЗД. (в т.см. пр. Решение № 15 от 1.06.2012 г. по т. д. № 279/2011 г. на ВКС).

В случая, ищецът основава твърденията си на наличие на деликт по смисъла на чл. 45 ЗЗД, извършен от водача на застрахования автомобил (противоправно поведение, вреди, причинна връзка между двете и вина) и валидно застрахователно правоотношение с предмет автомобила, управляван от деликвента. Поради това, съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест в гражданския процес, ищецът следва да установи настъпило ПТП, при което са му нанесени имуществени вреди от застрахован със задължителна застраховка „Гражданска отговорност” при ответното дружество автомобил, както и неправомерното поведение на водача му, вида и стойността на вредите, причинна връзка между неправомерното поведение и вредите. Респ. ответникът да установи твърденията си за липса на вина у деликвента, съпричиняване от пострадалия, както и евентуално при успешно проведено доказване от ищеца - че му е изплатил застрахователно обезщетение за претърпените увреждания.

По делото са безспорни обстоятелствата, че между *** „*****” и собственика на **** марка „Ф.“ м. „Г.“ с ДК ***** е имало валидно сключен договор за застраховка "ГО" и към 28.06.2021г. и ПТП настъпило на тази дата в 16:55ч. в гр. С. между застрахования автомобили лек автомобил марка „С.“ модел „****“ с ДК *****. Не се спори, че „С*****“ са официален представител и, че така описаните във фактурата съставена от него работа и материали са действително необходими за отстраняване на щетата регистрирана и описана от застрахователя относно л.а марка „С.“ модел „****“ с ДК*****.

От съставения двустранен протокол за ПТП - документ, нормативно уреден по форма и съдържание в Наредба № Из-41 от 12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, издадена на основание чл. 125а, ал. 2 от Закона за движението по пътищата и във връзка с чл. 487, ал. 4 и чл. 574, ал. 3, т. 3 и ал. 5 от Кодекса за застраховането, констатациите в който относно механизма за настъпването на ПТП и отговорния за него водач се потвърждават от неоспореното заключение по приетата СТЕ, съдът намира за установено и обстоятелството, че в резултат на поведението на водача на лек автомобил „Ф.“ модел „Г.“ с ДК ***** , което е противоречало на нормите на чл. 23, ал.1 от ЗДвП (*водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно*

средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко.), е настъпило ПТП при което на собствената на ищеца вещ – „С.“ модел „****“ с ДК *****, са причинени следните щети: унищожени или повредени задна долна броня; броня ляво разширение; задна броня; заден капак; напречна греда зад.брон; ср. държач зад. броня; задна престилка к-т; зад. л.вентилация; нос лам.задна лява светлина; заден ляв подкалник; зад. ламарина под; зад. л. подкалник; заден ляв калник; постелка багажник.

От ответника не са представени доказателства опровергаващи горните изводи. Съдът не възприема възражението на ответника за съпричиняване, тъй като такова не се установява от заключението на вещото лице и другите събрани по делото писмени доказателства. Видно от приложения от него и коментиран в САТЕ снимков материал, застрахователят е имал възможност да извърши оглед на другия автомобил и на мястото на ПТП, но не е предприел такива действия. В настоящия процес също не е поискал и/или представил доказателства, което да установява твърдението му за виновно поведение на ищеца, като според съда такива не биха представлявали показанията на доказано виновния за настъпилото ПТП водач на застрахованото МПС. Отделно от това следва да се отбележи, че съгласно практиката на ВКС ([пр. решение № 45 от 15.04.2009г. по т. д. № 525/2008г.](#); [решение № 206 от 12.03.2010г. по т. д. № 35/2009г.](#); [решение № 159 от 24.11.2010г. по т. д. № 1117/2009г.](#) и [решение № 58 от 29.04.2011г. по т. д. № 623/2010г.](#), Решение № 169 от 28.02.2012 г. на ВКС по т. д. № 762/2010г. и др.), при преценката за съпричиняване на настъпилите в резултат от ПТП вреди, следва да се отчита не само факта на извършено от страна на пострадалия нарушение на правилата за движение по пътищата, но и дали нарушенията са в пряка причинна връзка с вредоносния резултат. Релевантен за съпричиняване на вредата от страна на увредения е само онзи конкретно установен принос на последния, без който не би се стигнало, наред с проявеното от виновния за непозволеното увреждане неправомерно поведение, вредоносен резултат. Поради това не всяко поведение на пострадалия, действие или бездействие, дори и когато не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата по смисъла на [чл. 51 ал. 2 ЗЗД](#), а само това, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произлезлите вреди. По делото не бяха установени такива действия или бездействия от страна на ищеца, като водач или собственик на увредената вещ.

Отчитайки предмета на застрахователно покритие по този вид имуществена застраховка, обезщетението следва да покрие действителната стойност на увредената вещ към деня на причиняване на щетата /чл.386, ал.2 КЗ/. Размерът му се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно установения размер на претърпяната в резултат на застрахователното събитие вреда. Същото не може да надвишава стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, монтаж и други, без прилагане на обезценка /чл. 402 КЗ/. В горния смисъл са и Решение № 115/ 09.07.2009 год. по т. д. № 627/ 2008 год. на ВКС, II ТО, Решение № 79/ 02.07.2009 год. по т. д. № 156/ 2009 год. на ВКС, I ТО, Решение № 152/ 02.02.2011 год. по т. д. № 51/ 2010 год. на ВКС, I ТО, съставляващи съдебна практика и по аналогичните норми от действащия КЗ.

Според заключението на вещото лице, стойността на частите и ремонтите дейности, с които увреденото МПС ще бъде възстановено в същия вид и качество отпреди произшествието е 5018,05 лв.

В случая обаче, за меродавни следва да се вземат действително сторените от ищеца разходи за поправка на вредите по собственото му МПС, за които не се спори, че са 6325,60 лв., платени на оторизран сервиз на съответната марка. Не се спори, че автомобилът е бил в гаранция, поради което ремонтът е следвало да бъде извършен именно в такъв сервиз.

От изложеното следва, че е установено наличието на всички елементи от фактическия състав, пораждащ претендираните права на ищеца, поради което искът следва да бъде уважен до претендирания размер.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78 ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноси, които според приложения списък по чл. 80 ГПК и доказателствата за реалното им извършване – вносни бележки за депозит за експертиза и държавни такси /303,02лв./, и договор за правна помощ /980 лв./,

което е в рамките на минималното по чл. 7 от Наредба № 1/2004г. на ВАдвС, са в общ размер от 1283,02 лева.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА *** „*****“ *** ЕИК ***** със седалище: гр. С., р. С., бул. „С.“ No **** да заплати на „М.“ ЕИК *****, с адрес: обл. В., гр. А., м-т Ч. ПИ ****, **на основание чл. 432 ал. 1 от КЗ вр. чл. 45 ЗЗД** сумата от **6325,60 лева**, представляваща обезщетение за нанесени на лек автомобил С. *** с ДК № ***** имуществени вреди изразяващи се в унищожени или повредени задна долна броня; броня ляво разширение; задна броня; заден капак; напречна гредка задна броня; ср.държач зад.броня; задна престилка к-т; зад. л.вентилация; нос. лам.задна лява светлина; заден ляв подкалник; зад. ламарина под; зад. л. пластмасов подкалник; заден ляв калник; постелка багажник, в резултат на пътнотранспортно произшествие, причинено виновно от водача на лек автомобил Ф. с ДК № *****, застрахован при ответника по застраховка „*****“ с полица *****, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022г. до окончателното изплащане **и на основание чл. 86 ЗЗД** сумата от **356,66 лева** представляваща обезщетение за забавено плащане върху сумата от 6325,60 лв. за периода от 30.08.2021г. до 21.03.2022г., както и направените по делото съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 ГПК *** „*****“ *** ЕИК **** да заплати на „М.“ **** ЕИК ***** сумата от **1283,02 лева** представляващи сторените разноски в производството за адвокатско възнаграждение, държавна такса и депозит за вещо лице, съобразно приложен списък по чл. 80 ГПК.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____